

EXPRESS

WIECZORNY ILUSTROWANY.

ROK VI | 1002. PONIEDZIAŁEK, 27 LUTEGO 1928 R.

CENA NUMERU 20 GROSZY.

NR. 53

Podprokurator w szpitalu dla obłąkanych. Pozostaje tam pod obserwacją policyjno- lekarską.

Warszawa, 27 lutego.
Nocy ubiegłej w restauracji „Warszawianka” przy ul. Nowy Świat nr. 5 policja zatrzymała przybyłego przed kil-
ku dniami do Warszawy podprokuratora izby karnej w Królewskiej Hucie Włodzimierza Chłudzińskiego i przewio-
ziła go do aresztu przy I Brygadzie urzę-
du śledczego, a stamtąd do szpitala Jana
Bożego.

Wedle informacji zebranych w urzę-

Pociąg spadł z mostu na ulicę m. Wiednia.

Wiedeń, 27 lutego.
Pociąg ciężarowy, naładowany wę-
glem, opuścił stację miasteczka Heiligen-
stadt i pół kilometra za dworcem kolejo-
wym skutkiem błędnego nastawienia
zwrotnicy przez zwrotniczego, wjechał
na ślepy tor. Skutki były okropne: rozpe-
dzony sila pary i swoim ciężarem pociąg
przewrócił szranki ochronne i wjechał z
mostu na ulicę. Wagony spietrzyły się je-
den na drugim, lokomotywa zwiśla z mo-
stu, ulica została zatarasowana. Towa-
rzystwo ratunkowe zajęło się ratowa-
niem 5 ciężko poranionych funkcjonarj-
szy kolejowych, zaś straż pożarna po-
piesznie ugasiła ogień w lokomotywie,
aby zapobiec rozsądzeniu kotła. Szczęś-
liwym zbiegiem okoliczności przejechał
przed sekundą tramwaj przez ulicę Gu-
nolda, na którą właśnie pociąg wjechał,
w razie zderzenia się z tramwajem, ka-
tastrofa przybrałaby straszliwe rozmi-
ary. Również za szczęście poczytać nale-
ży, że w danej chwili nie było na ożywo-
nej zawsze ulicy ani jednego przechod-
nia.

Ustalono, że winę ponosi zwrotniczy
wyłącznie.

Monte Carlo w Otwocku.

Warszawa, 27 lutego.
Grono obywateli Otwocka wniosło
do starostwa warszawskiego podanie o
pozwolenie urządzenia w tej pięknej
miejscowości kuracyjnej domu gry w
ruletkę.
Petenci motywują podanie tem, że
w Otwocku kwitnie wszelka gra ha-
zardowa, lepiej zatem — ich zdaniem —
aby hazard ulegalizować.

Kasjer defraudant

oddal się w ręce spra-
wiedliwości.

Białystok, 27 lutego.
Pomoce kasjera stacji Czeremcha
Grzegorz Świtelski popełnił defraudac-
ję w kasie biletowej, przywłaszczając
sobie 1.741 zł 99 gr.
Świtelski sam zgłosił się do sędzie-
go śledczego w Białym.

Krwawe wesele.

Bielsko, 27 lutego.
We wsi Widzgowo pow. bielskiego
w czasie zabawy weselnej zabity został
uderzeniem bagnetu w pierś Paweł
Żurawski. Zabójcę aresztowano.

dzie śledczym podprokurator Włodzi-
mierz Chłudziński dopuścił się szeregu
wykroczeń służbowych, zdradzając stan
anormalny, w związku z czym przed kil-
ku dniami opuścił zajmowane stanowis-
ko w Królewskiej Hucie i przeniósł się
do Warszawy, gdzie zamieszkał u rodzi-
ny przy ul. Wspólnej nr. 6.

Herszt bandy włamywaczów schwyty z cennym łupem w ambasadzie francuskiej

Warszawa, 27 lutego.
Wczoraj o godz. 5 rano idący w pa-
trolu Alejami Ujazdowskimi starszy po-
sterunkowy Deręgowski zauważył, jak
przez parkan żelazny okalający dom
nr. 31, w którym mieści się ambasada
francuska, przechodzi jakiś człowiek z
tobółkiem.

Na okrzyk posterunkowego — stać!
— drab
wyjął rewolwer i mierzac w policjanta,
pociągnął za cyngiel.

Szczęśliwym trafem broń się zacięła.
Rzeźmieszką momentalnie obezwład-
niono.

W łomoku znaleziono skradzione ko-
sztowne futro, trzy garnitury, tuzin ty-
czek srebrnych, kosztowny rozcinacz
do książek, aparat fotograficzny, oraz
rewolwer bębnowy systemu „Velo-
doc”.

Jak się okazało, rzeczy te pochodziły
z ambasady francuskiej i były tylko czę-
ścią łupu złodziejskiego, przeznaczone-
go do wyniesienia.

Po zaalarmowaniu służby ambasady
stwierdzono, iż w jednym z pokoiów na
łacyku były przygotowane do wynie-

sienia jeszcze dwa łomoki z garderoba
i cennymi drobiazgami.

Złodziej w domu ambasady opero-
wał dwa razy.

Po zaalarmowaniu służby ambasady
nocy, kiedy cały niemal pałacyk był
jasno oświetlony.

Włamywacz przeskoczył parkan i po
rynnie dostał się na balkon pierwszego
piętra.

Brzęk wytłaczanej szyby usłyszała
służąca. Wpadła do pokoju, lecz złod-
ziej zdolał umknąć.

Po raz drugi zblił powrócił o godz.
3 rano.

Tą samą niebezpieczną drogą dostał
się do pałacyku, w którym plondrował
po kilku pokojach przeszło dwie go-
dziny.

W chwili gdy wynosił łupy na ulicę,
spostregło go bystre oko dzielnego po-
licjanta.

Aresztowanym okazał się Bernard
Trzaska (nigdzie nie meldowany). Jak
się okazało, stał on na czele zuchwałej
bandy, która za cel swych nocnych wy-
praw obrała sobie lokale poselstw, kon-
sulatów, oraz mieszkania dyplomatów.

Walka na instrumenty muzyczne podczas wiecu „Bundu” w Warszawie.

Warszawa, 27 lutego
Teatr „Scala” przy ulicy Dzielnej 1
na zew partii „Bund” zapelniał się wie-
cownikami, którzy pragneli wysłuchać
kilku pierwszorzędnych mówców przed
wyborczych. O godz. 2-iej po poł. zjawi-
ła się dęta orkiestra.

Odegrano kilka okolicznościowych u-
tworów, na trybunę wstąpili prelegenci,
gdy nagle w rozmaitych punktach sali
zaczęły się rozlegać wrogie okrzyki:

Jeden z działaczy p. Putz usiłował
opanować sytuację, ale przeciwnicy par-
tyjni tak byli zaciętrzewieni, iż starcie
stało się nieuniknione.

Po kilkuminutowym rejuachu zaw-
rzała bójka na pięści, laski i... instru-
menty muzyczne.

Trafił z ulicy Gnojnej, znany atle-
ta p. Szloma Lues złapał i jął walić
przeciwników po obliczach.

Przedstawiciel furmanów nalewkow-
skich, p. Cwang, uzbroidł się w puzon,
p. Bajlis wywijał klarnetem, p. Chaim
Grau ruszył do ataku z kornetem a p.
Tiger, ryknawszy groźnie, rzucił się w
wir walki z cymbalami.

Wkrótce bijatyka przeniosła się do
foyer teatru: następnie na podwórze i
wreszcie przed bramę.

Instrumentów rozbito na kilka grup
pomniejszych, tak że bitwa przeistoczy-
ła się w szereg utarczek.

Pościg oraz drobne walki rozgrywa-
ły się do godziny 4-iej na ulicach: Kar-
melickiej, Dzikiej, Nowolipiu i innych.
Ogółem ucierpiał około czterdziestu
osób.

Poszwankowanych opatrzone czę-
ściowo w ambulatorium pogotowia, czę-
ściowo u felerów prywatnych.

Uczeń strzela do nauczyciela późem sam odbiera sobie życie.

Warszawa, 27 lutego.
Uczeń 7 kl. gimnazjum rządowego w
Świecianach, 17-letni Kazimierz Kiel-
czewski, otrzymał od prof. Głębockiego
nieodstateczny stopień na egzaminie
z łaciny.

Po egzaminie chłopiec wybiegł za
profesorem, wyrwał z kieszeni rewol-
wer i trzykrotnie strzelił do nauczy-

ciela.

Dwa pierwsze strzały chybiły, trze-
ci zaś zranił profesora w płuć, wów-
czas Kielczewski strzelił do siebie i ran-
ny w głowę zwał się obok swej ofiary.

Przewieziony do szpitala Kielczew-
ski wkrótce zmarł.

Stan zdrowia nauczyciela nie budzi
poważnych obaw.

Tragiczny wypadek znanego narciarza Motyki korespondenta sporto- wego „Expressu”.

Zakopane, 27 lutego.

W czasie dzisiejszych skoków nar-
ciarskich na Krokwi znany narciarz
i korespondent sportowy „Expressu Wie-
czornego” Stanisław Motyka upadł
tak nieszczęśliwie, iż stracił momental-
nie przytomność, doznając dotkliwych
obrażeń cieleśnych wstrząsu mózgu i
kontuzji czaszki.

W stanie ciężkim przewieziono go
do szpitala klimatycznego w Zakopa-
nem. Wczorajem stan jego
gorszył się.

„Tajemnicę zabiorę do grobu”.

Otruta sublimatem despe-
ratka trzy dni błakała się
po mieście.

Z Warszawy donoszą:

Okropny cios dotknął cichy dom p.
p. Białych (Okopowa 63). Ukochana
ich córka, 20-letnia Anna, targnęła się
na życie. Wczoraj, wśród strasznych me-
czarni zmarła w szpitalu św. Ducha.

Okoliczności tego samobójstwa są
niezwykłe. Białówna połknęła pastylkę
sublimatu, siedząc w towarzystwie ko-
leżanki i jakiegoś pana przy stoliku w
kawiarni na Nowym Świecie.

Dopiero w trzy dni po zażyciu truci-
zny zjawiła się w mieszkaniu rodziców.

Tymczasem silne krwotoki gardlane
zmusiły desperatkę do udania się do
szpitala.

Samobójczyni nie chciała ani rodzi-
com, ani policji wyjaśnić, dlaczego się
otruiła. Umierając, powiedziała krótko:

— Tajemnicę zabiorę do grobu.

Zonobójstwo pod Miechowem.

Pod Miechowem rozegrała się wczoraj
krwawa tragedia małżeńska.

Zamożny gospodarz ze wsi Trzanów,
gminy Książ Wielki Ignacy Nowak wy-
strzelał z rewolweru zabił swoją żonę.

Nowak jest nałogowym alkoholikiem
i oddawna już znęcał się nad swą żoną.

Krwawa bójka.

Łódź, 27 lutego.

W mieszkaniu przy ulicy Cmentarnej
10 wczoraj w godzinach popołudniowych
wynikła krwawa bójka, której powodem
były nieporozumienia rodzinne.

43-letnia Wanda Szafranska została
uderzona w głowę topem narzędziem do
znajac dość ciężkich ran. Pogotowie
dzieliło jej pomocy lekarskiej.

Rewizja w księgarni „Książka”.

Łódź, 27 lutego.

Policja polityczna otrzymała inform-
cję, że w księgarni „Książka” przy uli-
cy Zielonej 11 komunistki przechowy-
wały literaturę partyjną, przeznaczoną do
agitacji przedwyborczej.

Po kilkudniowych obserwacjach po-
dejrzanej księgarni dokonano wreszcie
rewizji podczas, której znaleziono roz-
maite wydawnictwa komunistyczne, bi-
szury, czasopisma oraz odezwy przed
wyborcze listy nr. 13.

Księgarnie „Książka” opieczetowan-
o do dyspozycji władz sądowych.

Nowe aresztowania wśród duchowieństwa w Meksyku.

Meksyk, 27 lutego.

Aresztowania katolickich powstań-
ców w całym kraju trwała w dalszym
ciągu. W Guadalaajarze aresztowano kil-
kaset powstańców oraz kilku księży ka-
tolickich za odprawianie nabożeństw w
mo istniejącego zakazu.

Wszyscy powstańcy, z wyjątkiem
księży, po uiszczeniu kary pieniężnej za-
stali wypuszczeni na wolność. Areszto-
wani księża mają stanąć przed sądem i
będą prawdopodobnie deportowani.

Nowy rekord lotniczy.

BERT HINKLER.

Angielski, australijski z pochodzenia, odbył lot z Anglii do Australii w ciągu 15 dni. Koszty lotu wyniosły zaledwie 50 funtów sterl., t. j. około 2.000 zł.

Sensacyjne procesy polaków w Polonii amerykańskiej.

75.000 dolarów za „przywłaszczenie” uczuć cudzożony.

Zamieszkały w amerykańskim mieście Camden, polak Osuszek, wniósł skargę sądową przeciwko rodakowi z Polski, bogatemu fabrykantowi, Piotrowi Malinowskiemu, żądając 200.000 dolarów odszkodowania za „przywłaszczenie uczuć jego żony”. Jak widzimy z tego Osuszek bardzo wysoko oszacował wartość uczuć swojej małżonki, a gdy ława przysięgłych złożona z 10 kobiet i dwóch mężczyzn przyznała mu i tak pokąpną sumę, bo 75.000 dolarów odszkodowania, Osuszek oświadczył, że wolałby swoją żonę, niż te 75.000 dolarów. Na to Malinowski oświadczył z naciskiem:

— Niech pan spróbuje.

Kiedy przysięgli opuścili salę, pani Osuszkowa i pani Malinowska „skończyły sobie do oczu” i usiłowały je dosłownie wzajemnie wydrapać. Rywalki rozdzielono z trudem. Przed niedawnym czasem obie panie stoczyły ze sobą walkę na jednej z ulic, wydzierając sobie w wielkiej ilości włosy.

Podobna sprawa toczyła się w Detroit, gdzie również polak, Stefan Kosa, żądał milion dolarów odszkodowania od przemysłowca, Franka Griswolda, również za odebranie mu miłości żony.

Żona Kosy, Julia, miała wyznać mężowi, że Griswold ją często w jej domu pod nieobecność męża odwiedzał, ona zaś niejednokrotnie odwiedzała Griswolda w hotelach w Detroit.

Kosa opowiada, że owa „przyjaźń” milionera z jego żoną trwała prawie od ślubu Kosy. Przemysłowiec przeczy, jakoby stawiane przez Kosę zarzuty były zgodne z prawdą. Kosowie rozeszli się we wrześniu ub. r., gdy żona wyznała mężowi, że była kochanką Griswolda. Sprawa ta wkrótce rozstrzygnie się przed sądem i dopiero po wyroku będzie można stwierdzić, czy „Kosa tym razem nie trafiła na kamień”.

Niezliczone podarki

otrzymuje król Afganistanu od firm berlińskich.

Cały szereg firm berlińskich nadaje codziennie do pałacu, zamieszkałego przez parę królewską Afganistanu, najróżnorodniejsze podarki i prezenty, m. in. jedna z firm obuwia nadesłała 100 par bucików do wyboru. Inna firma kosmetyczna nadesłała olbrzymi zapas kosmetyków. Prezydent Hindenburg przesłał królowi Afganistanu i jej siostrze wspólny prezent w postaci trzech stolików toaletowych z mahonia, ozdobionych srebrnem. Cały szereg firm berlińskich przy składaniu prezentów zwraca się z prośbą o przyznanie im tytułu dostawców nadwornych króla Afganistanu.

W jeziorze Nemi we Włoszech zatopione są okręty starożytnie. Obecnie podjęto roboty celem wydobywania ich z toni wodnych.

Pod czarną flagą.

Chińscy piraci.—Banda „Małpiego króla”.—Porwanie pensjonarek.—Tortury w niewoli.

Chiny są od niepamiętnych czasów wymarzoną rajem morskiego rozbójnictwa. Piraci mają tam niezliczone zatoki w okolicach Hongkongu i Kantonu, służące jako doskonałe kryjówki dla ich statków.

Do jakiej bezczelności dochodzą ci rozbójnicy, niechaj posłuży jako przykład następujący fakt, jaki wydarzył się w ostatnich czasach w porcie Hongkongu. Pewnego dnia trzech osobnicy o wyglądzie zamożnych mieszczan, weszli na pokład okrętu, stojącego na kotwicy w pobliżu posterunku policyjnego. Panowie ci kazali się zaprowadzić do kajuty kapitana i tam przyłożywszy mu lufę rewolweru do skroni, polecieli wydać rozkaz natychmiastowego wypłynięcia na morze. Większa część załogi znajdowała się wówczas za zezwoleniem kapitana na lądzie. To też, skoro tylko okręt znalazł się poza obrębem portu, otoczyli go łodzie z piratami, którzy dostawszy się nań, opanowali nim zupełnie.

Bardziej jeszcze bezprzykładną czelność wykazali ci piraci w Kantonie, uprowadzwszy w biały dzień kilkanaście uczennic przy wyjściu ich z pensji. Uprowadzone dziewczęta umieściła banda na swym okręcie, który opuściwszy port, żądał od zamożnych rodziców porwanych dziewcząt kolosalnego okupu. Inicjatorem tego czynu był t. zw. „Małpi król”, słynny ze swych niezwykle zbrodni pirat Juen Kung, o którym całe tomy spisałyby można.

Jest on dowódcą najliczniejszej i najlepiej zorganizowanej rozbójniczej bandy w południowych Chinach. Rozkazów jego słucha ni mniej ni więcej, jak 6000 zbójów, posłusznych na każde jego skinienie. Mieszka on we własnym, wspólnie urządzonym pałacu, położonym wśród obszernych i doskonale utrzymanych posiadłości i otoczony jest liczną świtą złożoną przeważnie z byłych urzędników państwowych, którzy na skutek rozmaitych sprawek popadli w konflikt z prawem.

„Małpi król” posiada cały legion szpie

gów na swym żołdzie, liczną własną policję oraz instytucję sądową, nakładającą niemiłosiernie wyroki na tysiące rozbójników, podlegających jego władzy.

Głównym źródłem jego kolosalnych dochodów jest okup, składany za porwaną, przezeń osobę, posiadającą zazwyczaj duży majątek. Pierwsze napomnienie o zarazem pewność, iż żądany okup wypłynie szybko do kasy „przedsiębiorstwa”, to oberżnięte ucho ofiary, które specjalny wysłannik dostrzeżę, gdzie na leży, wraz z listem, domagającym się pie niędzy. W ten sposób został uprowadzony ze swej willi podczas balu jeden z najbogatszych kupców Hongkongu, niejaki Schenglei. Zażądano zań okup w sumie równej 1.200.000 złotych. Po długich targach bandyta zgodził się na sumę 300 tysięcy i wówczas Schenglei wypuszczony został na wolność. Ale męki i tortury, jakie przeszedł w tej strasznej niewoli, po uwolnieniu doprowadziły do jego śmierci.

Piraci chińscy nie cofają się także przed uprowadzeniem cudzoziemców. Ofiarą ich padli 2 kapitanowie handlowych angielskich okrętów, Batas i Thompson. Jednakże wobec uzbrojonego w działą rąkownika z wymierzonymi na tatek korsarski lufami swych armat, rozbójnicy zrezygnowali z okupu i zwolnili więźniów.

NIEMKA

rodem z Poznańskiego, Gdańska lub Rzeszy posiadająca pewne wykształcenie

potrzebna do 2-letniego dziecka

Musi również pomagać w gospodarstwie

Zgłoszenia:

Skwerowa № 7, m. 4 pomiędzy 3—5 pp.

Jubileusz teatralny w Włnie.

P. FRANCISZEK RYCHOWSKI dyrektor teatru wileńskiego, obchodził niedawno jubileusz 25-letniej pracy scenicznej.

W jaki sposób mogą stać się najszybciej, nie lubony?

Doskonały poradnik dla ludzi utrzymujących „stosunki towarzyskie”.

W lotowym zeszycie miesięcznika „Uhu” czytamy bardzo trafne porady uwagi satyryczne:

„Powiem panu dokładnie w czym pan zblądził”

Analizuj szczegółowo błędy twych przyjaciół, właśnie wtedy, gdy poczynają o nich zapominać.

„To każdy potrafi!”

Takim poniżeniem tego, co kto inny zrobił, staniesz się z pewnością jego — ulubieńcem, zwłaszcza wtedy, gdy jest dumny ze swej roboty.

„Nie ma pan zupełnie racji...”

Temi słowy powinieneś zagać gwałtowną dyskusję nad niewinnym zdaniem, rzucenem przez człowieka z którym rozmawiasz.

„Zdawało mi się, że pan chciał...”

Przypominaj ludziom obietnice, dane porywczo lub dobrodusznemu, jeśli wiesz, że nie mogą tych obietnic dopełnić.

„Jak to już słusznie zauważyłem...”

Wytwarzaj spokojnie przy swym temacie i wciąż do niego wracaj chociaż inni mówią już o czemś innym. Lepiej jeszcze dopniesz celu, gdy dasz im do poznania, że są zbyt głupi lub mało inteligentnymi, by podążać śladem twoich myśli.

„Pański przyjaciel wcale mi się nie podoba”

Niepytany, krytykować — to bardzo lubiany sposób konwersacji, zwłaszcza jeśli dotyczy przyjaciela lub członka rodziny rozmówcy. Wystarczy jednak czasem w podobny sposób odzywać się o żonie lub córce tego, z którym się rozmawia.

„Na tem chyba lepiej się rozumiem!”

Wszechwładzą sa szczególnie popularnym i lubianym typem ludzi. Narzucaj się jako wszystko lepiej rozumiejący człowiek, przy każdym temacie rozmowy, którą prowadzi harmonijnie zgrane towarzysstwo.

„Tak i ja dawniej myślałem...”

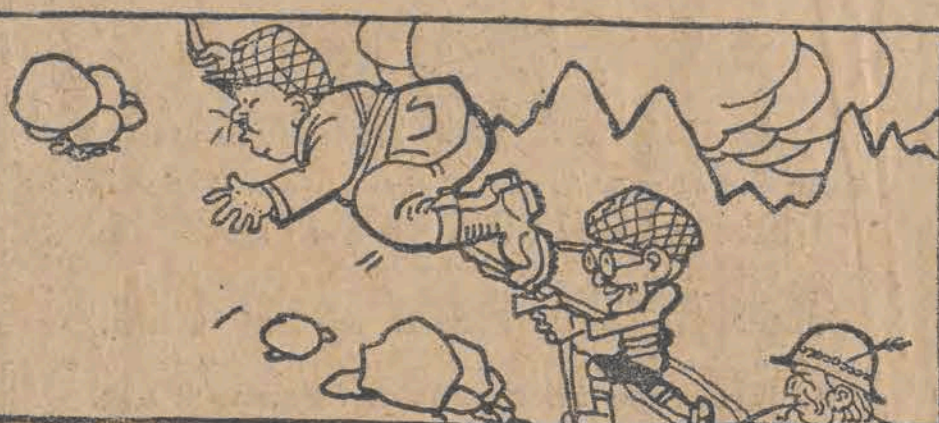
Oblewaj zimnym tuszem entuzjastycznego zwolennika jakiegoś pomysłu. Wykaż mu, że poglądy jego są przestarzałe, a zyskasz jego miłość...

Przechodząc przez ulicę rozstrzygnij się uważnie, unikając Kalektwa i śmierci.

KAC I KOTEK. VIII. Jak Kac wyratował Kotka.

Po tylu trudach, mrozach
Człowiek już jest do niczego
Więc pana Kotka zabiera
Pan Kac do Zakopanego

Hej w góry, w góry, pod chmury
Rozkoszy znajdziesz tam wiele.
Szczyty, wierzchołki, przepaście
Zwiedzała dwaj przyjaciele.

Trzeba mieć jakąś pamiatkę
Z Zakopanego, a zatem
Kac z panem Kotkiem „pozują”
Z gracją przed aparatem.

Nieszczęśliwa miłość 16-letniej Władzi Zakochała się bez wzajemności w swym 17-letnim kuzynie Z rozpacz popeliła zamach samobójczy.

Łódź, 27 lutego.

Na Starym Mieście mieszka rodzina Ochowiczów, składająca się z męża, żony i dwojga dzieci.

Ochowicz od dłuższego czasu pozostawał bez pracy, wobec czego starał się jedną ze swych córek 16-letnią Władysławę wysłać do krewnych, zamieszkałych w Radomiu.

Przed dwoma miesiącami dziewczyna wyjechała wreszcie do wuja.

Po przyjeździe do Radomia wystąpiła list do domu, w którym pisała, że doskonale się czuje u krewnych i zazna-
czyła, że największą sympatią obdarza 17-letniego kuzyna Mariana.

Rodzice, zupełnie spokojni o los córki, nie martwili się, gdy później co-
raz rzadziej korespondowała z nimi.

A tymczasem szesnastoletnia Władzia na gruncie radomskim przeżywała tragedię.

Zakochała się bowiem w kuzynie, a pierwsza jej miłość była tak gorąca, że zapomniała o rodzicach i o świecie.

Niestety, młode serduszek nie zyskało wzajemności.

Młodzieniec nie zwracał uwagi na Władzię.

Przed kilku dniami pomiędzy młodymi rozegrała się dramatyczna scena rozstania. Dziewczyna zdobyła się na odwagę i wyznała kuzynowi swą miłość, na co otrzymała bolesną odpowiedź, że nie z tego nie będzie, albowiem kocha już inną.

Władzia zagroziła mu wówczas, że wróci do Łodzi, gdyż nie może dłużej znieść tych katuszy. Groźby te jednakże nie odniosły żadnego skutku.

Zupełnie zrezygnowana postanowiła rzeczywiście wyjechać do domu, lecz w ostatniej chwili zmieniła zamiar.

Gdy zastanawiała się nad swym losem, nagle błysnęła jej w głowie straszna myśl:

— Samobójstwo!

W nocy zakradła się do pokoju, w którym spał jej ukochany.

Objęła go lekko i pocałowała w czoło.

Marian zbudził się ze snu a ujrawszy prz. łóżka dziewczynę zażądał, by natychmiast wyszła z pokoju.

Władzia wybuchnęła płaczem.

— Więc doprawdy wcale mnie nie kochasz? — spytała drżącym głosem.

— Nie! — padła kategoryczna od-
powiedź.

Wolnym rękiem wyszła z pokoju
ukochanego.

Udała się na kurytarz, gdzie napila

się większej dozy nieznanej trucizny.

Jaki desperatki zaalarmowały domo-
wników.

Przewieziono ją do szpitala w sta-
nie nieprzytomnym.

„Tu mówi duch podziemi!..”

56-letnia Anna Rotaska udawała ducha.

Sąd skazał ją na 6 miesięcy więzienia.

Łódź, 27 lutego.

Późnym wieczorem p. Romana Synińska udała się do węgla do komórki, znajdującej się w piwnicy.

Gdy otworzyła drzwi, usłyszała po-
dejrzane szmery.

— Kto się tu chowa — krzyknęła —
w tej chwili zawołałam dozorcę!

— Proszę być cicho — usłyszała od-
powiedź — tu mówi duch podziemi.

Zimno nam jest... Chcemy rozpalic wiel-
kie ognisko. Przyszłam po węgiel!...

P. Synińska zadrżała z przerażenia i
cofnęła się na kurytarz zamykając za
sobą drzwi na klucz. Gdy po kilku minu-
tach uspokoiła się, wybiegła na schody,
alarmując lokatorów nieładnymi wrza-
skami.

— Ratunku! W suterynie są du-
chy! — wołała.

Kilku śmielszych mężczyzn, którzy

nie dali wiary jej opowieści, udało się
natychmiast do piwnicy z lampą nafto-
wą. Ujrzeni tam jakąś niewiastę w
białej chustce na głowie, która w tym
momencie wskoczyła na parapet okna i
usiłując wydostać się na ulicę.

Nim zdolano ją wstrzymać, znalazła
się na bruku.

Lokatorzy puścili się za nią w pogoń
i w rezultacie ujęli ją przy najbliższym
skrzyżowaniu ulic.

Ducha sprowadzono do komisariatu,
gdzie się okazało, że była to 56-letnia
Anna Rotaska, nigdzie nie meldowana.

— Balam się sama duchów, więc
chciałam innych przestraszyć — tłumaczyła się.

Pociągnięto ją do odpowiedzialności
za usiłowanie dokonania kradzieży.

Sąd skazał Rotaskę na 6 miesięcy
więzienia.

„Stefanjo, kocham cię!..”

Wieś a awantura na uroczystości rodzinnej.

Łódź, 27 lutego.

Na uroczystości rodzinną Wrączków
przybyło kilkanaście osób. Nastroj pa-
nował wyśmienity. Gospodarze przygo-
towali suto przyjęcie.

Po północy wszyscy goście byli
już kompletnie pijani. Jeden z dorod-
nych kawalerów, Mikołaj Zębicki, na-
gle padł na kolana przed Wrączkową i,
trzymając rękę na sercu, zawołał:

— Stefanjo kocham cię! Jesteś naj-
piękniejszą wśród najpiękniejszych!

Rozległy się głośne brawa.
P. Wrączek nie był jednak zadowo-
lony z oświadczenia młodzieńca.

W grzecznej formie poprosił go, by
się uspokoił.

— Jeżeli się pan źle czuje, może pan
wyjść na kurytarz — poradził mu.

— Ależ przeciwnie, nic mi nie dole-
ga, — odparł Zębicki — prócz tego, że
zachorowałem na miłość. Miał pan
szczęście, że przebywał pan dotych-
czas z tak piękną kobietą, ale to się
już skończyło! Dziś w nocy muszę ją
porwać i wywieźć z Łodzi!

— Panie Mikołaju, lecz się pan ze
słowami — ostrzegł go Wrączek.

Zębicki go nie słuchał.
Rzucił się na mężatkę, usiłując ją
pocałować w usta.

Powstało niesłychane zamieszanie.
Wrączkowa, uciekając przed natre-
tem, stłukła lampę. Goście w ciemno-

Szlagierem sezonu
jest arcyfilm

„NIEWOLNIK
CARSKIEGO
KNUTA”

Zelazne żaluzje
spadły na głowę praczki.

Łódź, 27 lutego.

Sklep spożywczy przy ulicy Po-
morskiej 87 był terenem strasznego wy-
padku.

Gdy praczka, Apolonja Łachut, po
dokonaniu zakupów, chciała wyjść na
ulicę w drzwiach spadła jej na głowę
żelazna żaluzja.

Nieszczęśliwa kobieta upadła na po-
dłogę, zalewając się krwią.

Wezwany lekarz pogotowia stwier-
dził poważne uszkodzenia cieleśne.

Pokasany przez konia.

Łódź, 27 lutego.

Przy torze kolejowym obok dworca
Łódź-Fabryczna 23-letni Teodor Zół-
kowski, woźnica, został pokasany przez
konia.

Lekarz pogotowia, którego doń we-
zwano, stwierdził dość ciężkie obraże-
nia głowy i przewiózł go do mieszkania
na ulicę Składową 11.

ciach usiłowali obronić ją przed nim.

W pewnej chwili Zębicki natknął się
na Wrączkę. Ten powalił go na ziemię
i począł okładać jakimś tępym narzęd-
ziem.

Zbroczoną krwią młodzieńca wy-
nieśli goście na schody. Wezwano doń
pomoc lekarską.

Wrączek w rezultacie znalazł się
przed sądem i został skazany na wię-
szenie aresztu.

APOLLO

Dziś i dni następnych!

Nasępnym pro ram:

„Zmawianych wstanie”

— Tolstoja —

Najpotężniejszy z dotychczas zrealizowanych filmów polskich w 10 wielkich aktach p. t.:

MOGIŁA NIEZNANEGO ŻOŁNIERZA

Monumentalne arcydzieło z dziejów bohaterskich walk narodu polskiego o niepodległość.

W rolach głównych:

Marja Malicka i Jerzy Leszczyński.

— Pan się koniecznie musi wykąpać!
— Przecież kąpie się raz tygodniowo
— W takim razie powinien pan za
każdym razem zmienić wodę...

Czy on jest też doktorem?

Doktor L. cieszy się nadzwyczajną praktyką... Bagatela... Czy mamy w Łodzi lepszego specjalistę od chorób dziecięcych?

Nieraz jest aż przeładowany wizytami. Niedawno wrócił do domu późno w nocy, zmęczony, zmachany, mówi więc do żony:

— Pamiętaj, gdyby w nocy znów dzwoniła Iksbergowa —; niema mnie w domu... Jej mały ma trochę zepsuty żołądek, a ona jest taka przesadna matka... Powiesz, że jestem na wizycie.

O godzinie 12 małżeństwo leży już w łóżkach — dzwoni telefon na nocnym stoliku. Doktorowa bierze słuchawkę:

— Halo! Tu mówi Iksbergowa. Dobry wieczór, pani doktorowo — czy mają w domu?

— Niema go; zawołał go na masło... a ja leżę już w łóżku...

— No co ja zrobiła nieszczęśliwa? Zygmuś płacze, skarży się na ból brzuszka — co tu robić? Może to jest coś poważniejszego jednak? Pani doktorowo kochana — jako żona lekarza może pani będzie lepiej wiedziała co się robi w takim wypadku?

Doktorowa L. zwraca się wobec tego szeptem do męża, który również szeptem informuje ją: „Powiedz, żeby zrobiła dziecku ciepły okład na brzuszka, to przejdzie”.

Tej informacji udziela doktorowa głośno pani Iksbergowej, która na razie uspakaja się.

— Dobrze, spróbuję, dziękuję pani bardzo. Przepraszam — dobranoc.

W dziesięć minut później rozlega się ponownie dzwonek — doktorowa L. bierze znów słuchawkę:

— Halo... Pani doktorowa? Tu mówi jeszcze Iksbergowa... Pani doktorowa kochana — ja panią bardzo przepraszam, że pani znów przeszkadzam, ale — rozumie pani — matka... Jestem przecież taka niespokojna o mojego Zygmuśka, więc niech mi pani powie, droga pani doktorowo, — tylko niech się pani nie gniewa na mnie: czy ten pan, co tam leży z panią, zna się aby na rzeczy? Czy on też jest doktorem?

Rem.

„Noc Poślubna”

Najpotężniejsza symfonia namiętności ludzkich, podług głośnej sztuki pisarza angielskiego Noela Covarda. W rolach głównych potęgę ekranu,

Lili Damita

Harry Liedtke

Paweł Richter

następny program

GRAND-KINA

ODEON

Po raz pierwszy w Łodzi!

MARKITA

Dramat zyciowy ulicznej śpiewaczki i wielkiego księcia rosyjskiego w 5 akt.

Obraz ILUSTROWANY ŚPIEW M.

W rolach głównych:

Jean Angello, Marie Louise Iribe.

Nadprogram: Szampańska farsa w 2 akt.

CORSO

Dziś i dni następnych — Po raz pierwszy w Łodzi Sensacja!

Ostatnia produkcja 1927—28 r., p. t.

PŁONĄCA GRANICA

Sensacyjny dramat w 10 aktach z udziałem oryginalnych pionów

indjan oraz niezliczonymi stadami bawołów (dotąd na ekranie nie widziane)

W rolach głównych: WILLIAM BOYD, BUFFALO-BILL

Cogboland jun.

NADPROGRAM: FARSA w 2-ach AKTACH.

Podwójne samobójstwo w kąpieli.

Dwaj młodzieńcy poderzneli sobie żyły i zażyli trucizny
Wstrząsająca tragedia w Warszawie.

Z Warszawy donoszą:

W zakładzie kąpielowym Józefa Perkowskiej przy ul. Twardej 49 rozegrał się wezór o godz. 4 po poł. niezwykle dramat. Przyszło tam 2 młodzieńców, którzy zajęli kabiny nr. 1 o 2-eh wannach. W niespełna 3 minuty numerowy Stan. Kozłowski oraz właścicielka zakładu usłyszeli brzęk butelki rozbitej na kamiennej posadzce, poczem dały się słyszeć głuche jęki.

Po otwarciu drzwi przedstawił się im straszny widok. Na koczecie leżał jeden młodzieniec, drugi trzymając go za szyję krzychał:

„Heńku, ja cię kocham!”

Służba zawiadomiła niezwłocznie posterunkowego z rogu ul. Żelaznej i Twardej, Passela, który zatelefonował po pogotowie. Lekarz skonstatował, że jeden z desperatów, jak się potem okazało, 19-letni Hen. Wójcicki, syn druciarza z fabryki „Hantego” (pl. Kazimierza Wielkiego 4) bezrobotny ma 3 rany cięte lewego przedramienia, drugi zaś 21-letni Edw. Laskowski (pl. Kazimierza Wielkiego 4) również bezrobotny; syn kolejowego dozorczy nocnego, jedną ranę ciętą lewego przedramienia,

oba nadto mają silnie poparzone usta esencją octową, której zapach unosił się w powietrzu. Wójcicki był jeszcze w ubraniu, Laskowski zaś był w bieliznie. Po udzieleniu doraźnej pomocy przyjaciel desperatów w stanie ciężkim przewieziono do szpitala Dz. Jezus.

Z dochodzenia okazuje się, że obaj mieszkając w jednym domu przy rodzicach, od kilkunastu lat są serdecznymi przyjaciółmi. Wójcicki przez pewien czas pracował w fabryce drutu i gwóźdź p. t. „Gwóźdź” przy ul. Mitej 60. Przed świętami Bożego Narodzenia ma szyna oberwała mu palec. Po wyleczeniu się właściciel fabryki Miller nie chciał już go przyjąć do pracy, twierdząc, że na jego miejsce przyjął drugiego. Młodzieniec więc rozpoczął, że jest ciężarem dla rodziców.

Laskowskiemu zaś 6 stycznia umarła matka, która przed śmiercią rozdzieliła między 3 synów i córkę uciętą grosze. Laskowski, będąc bez pracy bawił się w kompanii z Wójcickim, tracąc otrzymaną spadkiem. Gdy z otrzymanych pieniędzy prawie nic już nie zostało, Laskowski zaczął rozpaczować, co wreszcie doprowadziło do wczorajszej tragicznej sceny.

Walka z katarzem.

Stany Zjednoczone tracą na katarze około miljarда dolarów rocznie.

Ameryka przystąpiła ostatnio do powszechnej kampanji, która odezwie się niewątpliwie sympatycznym echem na całym świecie. Wypowiedziano wojnę — systematyczną, zorganizowaną, nieublaganą wojnę zwyktemu... katarowi, będącemu, według opinii tamtejszych lekarzy, jednym z największych i najgroźniejszych wrogów człowieka. Przed niedawnym czasem rozlepiono we wszystkich publicznych miejscach tanów Zjednoczonych plakaty z ostrzeżeniami przed zaziębieniem i z przepisami ostrzegawczymi.

Jak do prowadzenia wojny, tak i w akcjach społecznych na większą skalę potrzebne są, jak powiedział Montecuculi, trzy rzeczy: pieniądze, pieniądze i pieniądze. To też, choć pierwsze już subskrypcje na powyższy cel przyniosły około pół miliona dolarów, zaś dalsze składki obficie napływają, na przeprowadzenie tej akcji wielkich jeszcze potrzeba będzie funduszy.

Według zdania amerykańskich lekarzy niewiele dotąd wiadomo, co to jest właściwie katar, to też, celem rozwiązania tego zagadnienia jeden z milionerów amerykańskich, p. Francis P. Irvina złożył poważną kwotę na „fundusz badania kataru”, dzięki czemu na słynnym uniwersytecie nowojorskim

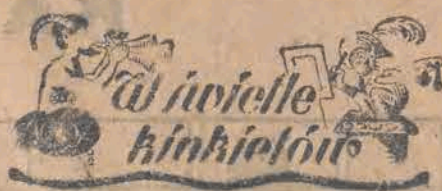
„John Hopkins University” rozpoczęto systematyczną, rozłożoną na pięć lat pracę nad tym przedmiotem.

Rzeczoznawcy z dziedziny asekuracji i przemysłu oceniają, że każdy mężczyzna w Ameryce traci przeciętnie w ciągu roku 1,4 dnia, zaś kobieta 2,1 dnia wskutek przeziębień. Straty, powstałe w ten sposób wynoszą, według ich zdania, około miljarда dolarów rocznie.

Jak wielką rolę w ogólnej statystyce śmiertelności grają wypadki śmierci wynikłe z przeziębień, stwierdza najlepiej fakt, że w czasie zimy 1917—1918 amerykańska armia na froncie europejskim, według urzędowych danych, poniosła większe straty od chorób, niż od działań nieprzyjacielskich. Choroby te w większości wypadków rozpoczynały się od „lekkiego kataru”.

TEATR POPULARNY.

Przez cały tydzień bieżący z wyjątkiem środy grany będzie melodramat na tle wojen napoleońskich p. t. „Stary kapral” (Właruz sztabiarów Francji). We środę znakomita operetka „Krysia Leśniczanka”. Wszystkie bilety sprzedane.

Spisek carowe.

(Rasputin.)

Premiera w Teatrze Miejskim.

Piotrógrod w drugim roku trwania wojny europejskiej. Rosja na wulkanie.

Na froncie giną setki tysięcy ludu rosyjskiego, stłoczonego ze wszystkich ziem ogromnego imperjum. Głód i mróz i karabin pruski dziesiątkuje milionową armię...

A wewnątrz kraju, w stolicy tli się zarzewie buntu. Rozżarza się coraz bardziej, gdzieś tam buchają już języki krwawych płomieni, bo ludzie nie widzą celu przelewu krwi ani potrzeby znoszenia cierpień za „cara i atjęczestwo”. Ani car ani „ojczyzna” nie dali ludowi rosyjskiemu nic krom fermentu, który gromadzi się już od stuleci. Niema chleba, olbrzymie ogonki tworzą się przed piekarniami, głód sroży się i gnębi cały naród. Wszędzie niezadowolenie. Widzą to wszyscy, tylko nie widzi tego — dwór rosyjski... Car, carowa, damy dworu, klika umundurowanych sił gusów dworskich — to towarzysztwo żyje w zgola innym świecie, świecie mistycyzmu i zabobonu, stworzonego przez kult dla szariatana Rasputina...

Kult ten polega na ślepej wierze: „Bóg zbawi Rosję — Bóg nie pozwoli Rosji upaść”. Carowa wierzy w nadprzyrodzoną moc rozpustnego starca — Rasputin ma nieograniczony wpływ na carową, przez nią więc rządzi carem i całą Rosję. Rządy te pchają państwo co raz bardziej w przepaść...

Przypatruje się temu wszystkiemu krytycznym okiem jedynie kilka osób: Puryżkiewicz, ks. Jussupow... Chcą oni zapobiec katastrofie, zabijają zwaśniętego w zasadzkę Rasputina, ale — zapóźno... Głębiony, głodzony lud dorwał się już do głosu, cara zmuszono do abdykacji — fale rewolucji rozlewały się już i zaczynają zalewać Rosję...

Tę oto historię upadku wielkiego imperjum rosyjskiego — historię, którą wszyscy, jeszcze dobrze pamiętamy, z dodatków nadzwyczajnych i tłustym drukiem drukowanych depeesz — ilustruje sztuka Tołstoja i Szczegolewa w 11 barwnych, słonecznych obrazach scenicznych. Widowisko — doskonałe zmontowane przez reżysera Boneckiego — wywiera silne wrażenie, tembardziej, że grane jest naogół również doskonale.

Trudno byłoby w tem miejscu przytoczyć długi spis nazwisk — ograniczamy się do wymienienia przedstawicieli ról głównych: a więc pp. Kijowskiego (Rasputin) Morskiej (carowa) Horeckiej (Wyrubowa) Boneckiego (Mikołaj II), którzy pokazali grę „wysokiej klasy”. Zwłaszcza p. Kijowski w roli głównej zdobył się na mistrzowską interpretację rządzącego Rosją rozpustnika, zdobył sobie też entuzjastyczne uznanie publiczności.

Szlagerem sezonu
jest arcyfilm

„NIEWOLNIK
CARSKIEGO
KARUTA”

Dzisiaj wielka uczta dla miłośników kina

Dzisiaj bilety ulgowe i passepaspartouts nieważne.

Dawno oczekiwany supertilm pg. słynnej powieści
MAURYCEGO DEKOBRY p. t.

„Czarna Venus”

W roli gł. Józefina Baker. Ubóstwiana przez całą Francję gwiazda teatrów paryskich
Potężny ten dramat przez pełne trzy miesiące czarował cały Paryż. — Olsniewający przepych
wystawy! Wspaniałe krajobrazy krajin podzwrotnikowych.

Początek seansów o godzinie 4-ej po południu w soboty,
niedziele i święta o godzinie 1-ej po południu.

Orkiestra pod dyr. R. KANTORA.

Człowiek winien żyć 187 lat.

Tajemnicę długowieczności chcą rozwiązać biologowie

W pracowniach biologicznych całego świata wręcz gorączkowa praca nad badaniami co do przedłużenia życia ludzkiego.

Przyrodnicy są zdania, że człowiek żyje zbyt krótko. Normalny jego wiek obliczają z górą na sto lat.

Wedle obliczeń, przeprowadzonych w Petersburgu przez prof. A. W. Remilowa, człowiek powinien kończyć życie dopiero w 187 roku.

Tymczasem tak późnego wieku nikt jeszcze nie osiągnął.

Najstarszy człowiek na świecie, którego nazwisko zapisała historia, przeżył lat 185.

Organizm ludzki według doświadczeń profesora berlińskiego, dr. Ruebnera, tak jest zbudowany, iż gdy wszystkie jego części funkcjonują harmonijnie, następuje bardzo powolne zużycie. Angielski biolog, Ericson, twierdzi, iż higiena i medycyna współczesna przedłużyła już przeciętny wiek człowieka o 20—30 lat. Są to dopiero początki i należy się spodziewać, iż stuletni ludzie nie będą na świecie rzadkością.

Co jednak wpływa na przedwczesne zużycie organizmu badacze nie umieją powiedzieć.

Najwięksi pijacy i palacze i ludzie ciężkiej pracy dochodzili do 120, a nawet 150 lat życia.

Angielski wieśniak, Parre, ożenił się w 130 roku życia i miał jeszcze czworo zdrowych dzieci, Rosjanin Mikołaj Szap

kowski licząc lat 140 dźwigał wory z mąką na okręty.

Tajemnica siły żywotnej tych ludzi jest dla nauki nieprzeżytą zagadką, którą uczeni starają się obecnie rozwiązać...

Japończycy używają tylko papierowych chustek do nosa, które wyrzucają po jednorazowym użyciu. Pewien doktor ma zamiar wprowadzić ten zwyczaj za którym przemawia higiena, do Fran-

cji. Jeśli mu się to uda, być może, zwyczaj ten przywędruje do nas, jak wszystko z Paryża. Jak go przyjąć pięknie panie? Nie zapominajmy, że tych chusteczek z cienkiego jedwabnego papieru można używać tylko dosłownie do nosa, nie nadają się one do ocierania oczu.

Japończycy jak również japończycy nigdy nie płaczą publicznie, gdyż jest to uważane za słabość, w kraju wschodzącego słońca. Co do nas, możemy powiedzieć, że słabość kobiet jest ich siłą, paradoks ten nie jest pozbawiony logiki jeśli będziemy pamiętać o rycerskości polaków.

Żyją bronią kobiety, która używa wtedy jeśli wszystko inne zawiedzie. Jest to ostateczny atak i prawie zawsze zwycięski. Ukrywając swój nos w zwojach ślicznej pachnącej chusteczki zawodzi żalostnie, że mąż tyran nigdy jej nie rozumie, bo jej przyjaciółka Lola kupiła sobie śliczną toaletę balową z wzorzystej lamy, a ona musi ciągle chodzić albo w tej koronkowej lub z georgetty, bo ta czarna już się przecięż nie liczy.

Czasami nawet nie potrzeba tak wiele, zamiast leż wystarczy chusteczka, wtedy wroga bierze się podstępem. Zakrywa się chusteczką oczy, co prawda suche, ale sam, ten gest jak bardzo jest wzruszający. Jak więc widzimy chusteczka odgrywa ważną rolę tam, gdzie jest ich „dwoje” — wszystko jedno czy są to sprzeczki miłości, czy nieporozumienia małżeńskie. Pomimo więc japońskiej higieny myśli, że mała, ładna chusteczka ma jeszcze wiele pięknych dni przed sobą.

SPLENDID

Najbliższa premiera!

Wielki rosyjski superfilm

p. t.

Skandal w Petersburgu

Zapoznaj się ustawa emerytalną

wydawnictwa Księgarni „Czytaj” Łódź, Narutowicza 2

MORSKI

WYSPA TORTUR I ŚMIERCI

PRZEPRAWA PRZEZ RZĘKĘ.

Na propozycję rotm. B. odpowiedziałem propozycją przemknienia przez ścieżkę, lecz nie z zamiarem udania się na wschód, a powrócenia na chutor i przeczekania tam alarmu wiedząc z góry, że wszedł, le będą nas szukać tylko nie na miejscu, tylko co-dokonanego napadu.

Rokowałem sobie tam kilkunastu odpoczynek i przygotowanie obojczych zapasów na drogę. Poza tem pamiętna mi się myśl wystawienia bolszewików na kpinę tubylców gdyż tego rodzaju kawał różniłby się przedko między mieszkancami puszczy. Niezależnie od tego liczyłem że dostanę w swą le ręce chłurzyka, który po bezskutecznym posęgu wróciłby na koniec do domu i wówczas otrzymałby zapłatę za umaganie bolszewikom.

Towarzysze moi tym razem wystali solidarnie przeciwko temu projektowi tak, że pozostał on niestety w tierze marzeń. Zły — poprowadzili na powrót ku rzece, uznanej poprzednio a nie do przebiecia.

Doszedłszy do początku tej rzeki u niej wypływu z jeziora, usłyszeliśmy na jeziorze plusk wiosel i rozmowę rosyjską. To, jak się okazało, czekający potra-

lowali z jeziora brzegi lasu. O wypłynięciu z jeziora na rzekę nie było mowy wobec gwałtownego spadku wód i głazów, znajdujących się na rzece. Czemprzej odeszliśmy w dół rzeki, by gdzieś indziej szukać szczęścia. Rozpoczęły się tytaniczne zapasy z wściekłym żywiołem. Każdy z nas by nie tracić czasu na własną rękę poszukiwał możliwego miejsca przejścia w najrozmaitszych miejscach.

Nakoniec wybraliśmy jedno — w którym na środku rzeki leżały olbrzymie głazy. Pierwszy poszedł p. S., który po ciężkich zmaganiach nieraz już dając za wygraną przeszedł na drugi brzeg. Za nim poszedł rotmistrz Malsag. Znoszony przez wściekły prąd dostał się z trudem do połowy rzeki i zziębnięty, zmęczony spoczął na kamieniu, odpocząwszy zaś ruszył dalej. Borykając się i pływając woda dotarł do drugiego brzegu. W między czasie ja próbowałem przejść, lecz na próżno. Już, już zdawało się, niewiele miałem do połowy rzeki, do kamienia tam się znajdujących, zawsze jednak prąd znosił mnie. Niezrażony tem próbowałem nanow.

Takie szamotanie się z przeklętym żywiołem trwało około godziny. Wciąż oczekiwałem, że lada chwila zagrzmia-

z gąszczów do nas strzały czekistów. Dotarłszy już nie wiem po raz który prawie do połowy rzeki, a nawet tym razem dalej, stanąłem nie mogąc zrobić ani kroku dalej. Gorzej, bo nie tylko nie mogłem ruszyć naprzód, ale i zawrócić. Czułem, że jeśli oderwę jedną nogę od dna rzeki zostanie zniesiony przez prąd jak piórko i rozbity o ostre, wystające głazy. Napór wody był tak silny, że żerdź, która się podpierałem, wygięła się do tego stopnia, że groziła mi w każdej chwili pęknięciem. Gdyby się to stało nie byłoby już dla mnie żadnego ratunku.

Byłem zanurzony w wodzie po pierś. Od takiej przeszło godziny kapieli dostałem silnych dreszczy i czułem, że dłużej aniżeli dziesięć minut nie utrzymam się. Już mniej pewnie stałem na nogach.

Dojrzał położenie moje p. S. skończył do wody, doznał do mnie, chwycił pod ramię i wyprowadził na brzeg. Przeprawa nastąpiła rotmistrza B., wrócił po mnie i przeprowadził z kolei mnie. Kozak zaś bez nieczyjej pomocy jakoś przedostał się sam.

Wyszedłszy z wody byłem tak osłabiony i trzęsący się z zimna, że ledwie mogłem powłóczyć nogami. Z towarzyszącymi nie było lepiej. Z wielkim trudem uszliśmy w głąb lasu z pięćset metrów i tu leżeliśmy pokotem, gdyż żaden z nas już nie mógł iść dalej. Rozpaliliśmy ognisko i po chwili stojąc nad nim wchłaniałem w siebie zbawcze ciepło. Rozgrzewając się jako tako, porozbieraliśmy się i porozwieszaliśmy nad ogniem odzież do wysuszenia. Byliśmy tak wyczerpani, że gdyby bolszewicy nas tu zaatakowali, byłibyśmy wygnęli co do jednego na miejscu, gdyż o

uskoczeniu nie można nawet było marzyć. Że bolszewicy zaś tu nie zaskoczyli byłem najzupełniej pewny, dlatego też bez żadnej obawy pierwszy się rozzebrałem do wysuszenia.

Odpocząwszy tak cały dzień, nabraliśmy siły i poszliśmy dalej. Znowu się rozpoczęły dnie trudów. Znowu po starciu głód zaczął zaglądać nam w oczy. Szliśmy dniami nie znajdując najmniejszego śladu życia ludzkiego. Gdy już z prowiantów pozostały tylko okruchy, a spodziewanej granicy nie było jakoś widać, sam, wbrew memu założeniu począłem szukać śladu, który zaprowadziłby nas do ludzi, nie oglądając się, że spotkamy tam bolszewików.

Jakoż po pewnym czasie natrafiłszy na coś w rodzaju kładki. Była to droga, ułożona w puszczy z podkładów kolejowych, ułożonych jeden obok drugiego. Z jak największą ostrożnością rozpoczęliśmy marsz po tej kładce. Miejsami w suchym terenie kładka się urywała, szliśmy więc po ścieżce. Wszystko zapowiadało, że idziemy do ludzi, dlatego idąc zachowywaliśmy największą ostrożność, by nie wpaść znowu w zasadzkę. Po piętnastu wiorstach takiego marszu przez kładkę doszliśmy do jakiegoś jeziora, na środku którego rozsiadła się wieś, jakby się zdawało na wyspie.

W rzeczywistości był to półwysp wrzynający się w jeziora. Połączenie z naszym brzegiem utrzymywali mieszkańcy zapomocą łodzi. O obejściu jeziora celem dostania się do wsi, ze względu na bezmiar wód, mowy nie było. Trzeba więc było sprowadzić łódź od mieszkańców. W tym celu rotmistrz B. rzucił śmiały i dozwolny projekt.

(D. c. n.)

Ciekawe zdjęcia z olimpiady zimowej w St. Moritz.

1, 2, 3 — narciarze podczas treningu; 4 — rekordowy skok mistrza kanadyjskiego; 5 — Jeanette Mayo, francuska gwiazda filmowa przypatruje się zawodom.

Szczury hotelowe na Olimpiadzie w St. Moritz.

W czasie Olimpiady w St. Moritz złodzieje hotelowi korzystając z tańc wielkiego międzynarodowego zjazdu rozwinęli ogromnie żywą działalność. W niektórych wypadkach udało się im zagarnąć wiele obfitych łupów. I tak na dancingu w sali balowej pierwszorzędnego hotelu „Palm” pewnej pani skradziono torebkę z pieniędzy 10.000 franków.

W drugim hotelu z niezamkniętego pokoju złodzieje skradli kolje z pereł wartości 13.000 franków, a w innym hotelu zginęła kolja ze 145 pereł, przedstawiająca wartość 30.000 franków. Gdzieś indziej złodziejom wpadły w ręce brosze platynowe i różne kosztowne pieścionki.

Policja w St. Moritz podejrzewa, że pewna kobieta, licząca około lat 50, jest główną inicjatorką tych kradzieży i że pozostaje ona w kontakcie z międzynarodową bandą „szczurów hotelowych”.

KLISZE
WYDAWNICTWO REKLAM
GALWANO

Ofiary wulkanów.

Od roku 1500 zginęło około 190 000 osób.

Wybitny badacz wulkanów prof. Karol Sapper, zadał sobie pracy ażeby zestawili ilość ofiar, które pochłonęły wybuchy wulkanów. Otóż ilość ta, o ile można było zestawiać na podstawie wiadomości znanych Europejczykom, wynosi licząc od r. 1500, jakich 190.000 ludzi. Oczywiście statystyka ta jest bardzo nieścisła. Wiele wybuchów nie zostało w ogóle zanotowanych. Niejeden rząd uważał za słusne nie podawać prawdziwej liczby ofiar.

Nieraz zdarzało się, że ogromne wybuchy pochłonęły niewiele ofiar, albo żadnej, jakkolwiek zaszły w okolicach zamieszkałych (Lansarote, Iaki), niekiedy natomiast bardzo wiele ofiar, szczególnie na małych wyspach, gdzie ucieczka z powodu braku miejsca była niemożliwa. (Tichau 1660, Torisch 1902). W niektórych okolicach straty w ludziach zostały zwiększone z powodu religijnego kultu (Pielgrzymki), do świątyni leżących na wulkanach Japonii, albo z powodu eksploatacji górniczej, (jak na przykład do wydobycia siarki w kraterach, albo kwasu borowego krystalicznego).

Również ciekawość turystów spowodowała niemało ofiar, znane są też wy-

padki samobójstwa przez rzucenie się do czynnego krateru. Stosunkowo mało ofiar pochłonęła lawa bezpośrednio, około 3000, a jeżeli się do tego jeszcze doliczy ofiary płynnego mułu, otrzymamy 4000.

Najwięcej ofiar wypadła na tych niebezpieczliwych, którzy zginęli z przyczyny eksplozji. I tak Krakatau w roku 1883 36.417 zabitych, Tambora 1815 przeszło 58 tys., Kenut 1586 — 10 tys., Mont Pele 1902 — 29 tys., Unzendake 1792 — 11 tys., Laki 1783 — przeszło 10 tys. Śmierć tych osób i zagłada całych osad była wywołana bezpośrednio już to przez olbrzymie fale morskie, które zatopiły wybrzeża, lub wskutek ogromnych mas żużli i popiołu, już to nawet wskutek olbrzymiego wstrząsu powietrza.

Geograficznie wzięwszy, większość strat wypadła na kraje, które oblewa ocean Spokojny, mianowicie 93 proc., reszta zaś wypadła na atlantycko-indyjską połowę. Katastrofy te powodowało i powoduje 57 czynnych wulkanów, z których 46 leży nad Pacyfikiem. Większość z tych wulkanów raz tylko pociągnęła za sobą ciężkie ofiary. Z tych, które częściej poczyniły wielkie szkody są wulkan Awu Majon i Raun.

Szlagierem sezonu
jest arcyfilm

**NIEWOLNIK
CARSKIEGO
KRUTA**

Nowości! **CZEKOLADKI DESEROWE**
O WYBORNICH SMAKACH
1 kg. 14 zł.
Pischninger NARUTOWICZA 2.

Bokerskie mistrzostwa województwa łódzkiego. Wyniki pierwszego dnia walk.

Łódź, dnia 27 lutego.

Walki pięściarzy dostarczają widzom bodajże najwięcej dreszczy emocji. Nic więc dziwnego, że spragniona impreza bokserskich sportowców Łódź pospieszyła w sobotę bardzo licznie do Helenowa, gdzie odbyły się zawody towarzyskie i przedboje mistrzostw okręgu łódzkiego.

Jak już donosiliśmy, do mistrzostw zgłoszono w przepisowym terminie 19-tu zawodników, reprezentujących cztery kluby a mianowicie: „Kruszchender”, „Union”, „Sokół”, i „Makkabi”. Nie wszyscy jednak zgłoszeni zostają dopuszczeni do walki, albowiem wskutek przeoczeń czy też niedbalstwa zgłoszono ich do wag niższych, niż w rzeczy wistości reprezentują. Za nadwyżkę wagi winić należy w pierwszym rzędzie kierowników sekcji, którzy wadze zawodnika nie przypisują dużego znaczenia. Niedbalstwo takie mści się srogo.

Przechodząc z kolei do sobotniego, pierwszego dnia zawodów o mistrzostwo przedewszystkiem zaznaczyć należy, że wieczór był nadzwyczaj udany, zawodnicy walczyli ambitnie i walki stały na wysokim poziomie sportowym. Obok spotkań mistrzowskich, rozegrano jeszcze szereg meczy towarzyskich. Po raz pierwszy w ringu znaleźli się zawodnicy ośrodka Wychowania Fizycznego i Makkabi. Pierwsi startowali jedynie w spotkaniach towarzyskich.

Zawodami kierował z polecenia Polskiego Związku Bokserskiego p. Łokciowski z Warszawy. Sędziami punktowymi byli pp.: prezes Otton Landeck i Eugeniusz Nowak.

SPOTKANIA TOWARZYSKIE:

Waga piórkowa:

Zarzycki (K.E.) — Handelsman (Ośr. Wych. Fizycz.). Pierwsze starcie wyrównane. Słabe opanowanie techniczne obu walczących. W drugiej r. Handelsman — grodzie; zaznacza się przewaga Zarzyckiego. Trzeciego starcia żaden z walczących już nie był w stanie prowadzić z powodu zmęczenia, niemniej zaznacza się dalsza przewaga Zarzyckiego który wygrał na punkty.

Waga lekka:

Barciński (Union) — Joskowicz (Ośr. Wych. Fizycz.). Z miejsca błyskawiczne tempo. Obaj przedstawiają się bardzo korzystnie i stanowią cenny materiał pięściarski technicznie lepszym był Unionista który pokazał dobrą pracę nóg. W drugim starciu zaznacza się przewaga Joskowicza, który dzięki większej rozpiętości ramion nie dopuszcza do siebie krwawiego przeciwnika. W trzeciej rundzie Barciński poprawia się nieco. Walkę uznano za nierozstrzygniętą.

Gluga (Ośr. Wych. Fizycz.) — Rudnicki (Union). Rozpoczęto walkę w tempie morierzem i prowadzono ją tak długo, dopóki siły zawodników nie opuściły. Odrazu zaznacza się miazdząca przewaga Rudnickiego — obiecujące go pięściarza, który już w pierwszym starciu zmusza przeciwnika do poddania się.

Waga półśrednia:

Banaszak (Zakł. przemysł. I. K. Poznańskiego) — Gutkowski (Sokół). Mecz ten trzymał widzów w ciągłym napięciu. Gutkowski był w pierwszym starciu 5 razy knock — down, raz do 9 i cztery razy do 2. Od ciosu decydującego ratuje w I r. Gutkowskiego gong Banaszak, bez odrobiny techniki, materjał zupełnie surowy, lecz o niezwyklej sile ciosu. Drugie starcie przynosi dwa knock — down'y i cios decydujący. Zawdzięczając swej wielkiej sile uderzenia Banaszak wygrywa zasłużenie.

SPOTKANIA MISTRZOWSKIE.

Mecze półfinałowe.

Waga piórkowa.

Grydz (Sokół) — Gluckstein (Makkabi). Rozpoczynają walkę ostrożnie. Grydz lepszy technicznie, lecz mniej wytrzymały od Glucksteina zbiera punkty. Sokół przechodzi momentalnie z uniku do uderzenia. Druga runda należy do niego w trzeciej otrzymuje napomnienie za foul, zwycięża jednak na punkty. Pod koniec walczone już „resztkami” sił.

Waga lekka:

Rubin (Makkabi) — Seweryniak (Sokół). Sokół przedstawia b. dobry materiał na boksera. Ma silne uderzenie i jest wytrzymały. Rubin już w I r. jest grodzie, w II r. poprawia się nieco, otrzymuje jednak napomnienie za faule. W III r. Seweryniak — jest dwa razy na parterze. Za faule Rubina zostaje dyskwalifikowany a zwycięsca ogłoszono Seweryniaka.

Waga lekka:

Vogt (K.E.) — Gawili (Union). Mecz interesujący w żywym tempie prowadzony. Stroną atakującą jest Gawili, który na początku przeważa, w ostatnich jednak chwilach I r. walka się wyrównuje. Drugie starcie należy do Unionisty, który jest zarówno dobry w ataku jak i w zasłonie. Jego sposób walki jest ładny, fair w trzeciej tercjii walka jest b. emocjonująca i ostra. Obydwaj krwawia. Zwycięstwo na punkty przyznano Gawillemu — zupełnie zasłużenie.

Zwycięscy z półfinałów startują dnia następnego w finałach. Sędzia ringowy p. Łokciowski — mało energiczny.

Publiczności ponad 200 osób. Sprawozdania z finałów — w jutrzejszym „Expressie”.

Inauguracja sezonu footballowego w Łodzi.

Ł.K.S. — Orkan 2:0 (1:0)

Turyci — W.K.S. 5:2 (4:2)

Wyjątkowo wcześniej rozpoczęto w r. b. sezon footballowy. Faktowi temu należy jeno przyklasnąć, jeśli się zważy, że rozgrywki o mistrzostwo Polski są za pasem.

Inauguracja sezonu wypadła nad wyraz błado, jak to zresztą rokrocznie bywa.

Publiczność sportowa jest na tyle wyrozumiała, że żąda od drużyn rozpoczynających sezon tego, czegoby widzieć pragnęła w pełni sezonu. „Na początek i to dobre” — mówi widz, machnawszy ręką. I słusznie. Czegoż można bowiem żądać od piłkarza, który w ciągu trzech miesięcy miast treningu na boisku, z zapalem wywija charlestona?

To też żadnych wniosków z pierwszych potkań nie można wyciągać, ani też stawiać komukolwiek bądź horoskopy na najbliższą przyszłość.

Czy ktoś zagra na pierwszych dwóch meczach lepiej czy gorzej nie świadczy jeszcze o klasie zawodnika.

Musimy czekać, a mamy nadzieję, zawodnicy powrócą do swej dawnej formy.

Ł. K. S. — Orkan 2:0.

Pop rzedmeczny rezerw, zakończonym zwycięstwem Ł. K. S-u w stosunku 3:1, rozpoczynają powyższe zespoły zawody z godzinem opóźnieniem.

Teren marny; boisko oślizgłe. Lepiej przygotowana do zawodów drużyna Orkan z miejsca ujmuje inicjatywę i przez dłuższy czas nie opuszcza pola karnego Ł. K. S-u.

Ruchliwy Gafelcki pracuje za kilku i szych sytuacjach. Czerwoni ograniczają się w tej części zawodów do defensywy, ale sytuacja się szybko zmienia i

niebawem czerwoni przypuszczają gromialne ataki na „świątynię” orkanu.

Obrona i pomoc Orkanu bawidują wszystko.

Dopiero Śledziowi udało się wykończyć zamieszanie podbramkowe i o stworzyć serię bramek dla Ł. K. S-u.

Zawodami kierował p. Bira.

Turyci — W. K. S. 5:2.

Turyci wystąpili do zawodów z Ałaszkowskim na środku ataku i Kulawakiem na środku pomocy.

Debiut Ałaszkowskiego w drużynie Turystów wypadł pod każdym względem zadowalniająco. Jest to zawodnik o dobrej technice, ładnym biegu i dużej wytrzymałości.

Gra należała do b. ciekawych, a co szczególna prowadzona była w ożywionym tempie przeżale 90 minut.

W. K. S. zaprezentował się z jak najlepszej strony i w pierwszej części zawodów był zupełnie równorzędnym przeciwnikiem fioletowych.

Pierwszą bramkę, ku uciesze zwolenników W. K. S. zdobywają wojskowi, ale już w minutę później z ładnego podania Ałaszkowskiego, Balczewski wyrównuje.

Tenże gracz zyskuje po kilku minutach drugi punkt dla Turystów, lecz tym razem znów wyrównuje W. K. S. Do pauzy zdobywają Turyci jeszcze 2 bramki.

Po zmianie stron wojskowi grają znacznie słabiej, lecz Turyci nie w stanie są zdobyć więcej, aniżeli jedną bramkę (Ałaszkowski).

Sędziował p. Marczewski. Publiczności na obydwu imprezach około 1000 osób.

— ab —

Generalne zwycięstwo łódzian w siołicy.

Łódzcy „siatkarze i koszykarze” górali

(Telefonem od kierownika ekspedycji łódzkiej)

Rozegrane w dniu onegdajszym w Warszawie spotkanie w siatkówkę i koszykówkę między zespołami łódzkimi i warszawskimi, przyniosły całkowity sukces zespołom łódzkim, a w szczególności drużynie Y. M. C. A., która wygrała wszystkie spotkania.

Uzyskano następujące wyniki:

Sobota.

Spotkanie w koszykówkę:

Y. M. C. A. (Warsz.) 29:20.

Y.M.C.A. (Łódź) — Y.M.C.A. (Warsz.)

29:20.

Znaczna przewaga łódzian. Zwycię-

stwo zasłużone.

Spotkanie w siatkówkę.

Szczaniecka (Łódź) — Konopnicka 27:24

Po ciężkiej walce zwycięstwo odniósł zespół łódzki.

Polonia — Kopernik 22:20.

Niedziela

Y. M. C. A. (Łódź) — A. Z. S. 30:17.

Konopnicka — Szczaniecka 26:23

Kopernik — Staszyc 30:22.

Y. M. C. A. (Łódź) — Polonia 27:23

Y. M. C. A. — Kopernik 15:10.

Szczegółowe sprawozdanie w jutrzejszym „Expressie”.

Wczorajsze wyniki piłkarskie w całej Polsce.

Sezon footballowy rozpoczął się już w całej Polsce na dobre. Jedynie lwowska piłka nożna śpi, lecz i tam spodziewać się należy inauguracji sezonu w najbliższych dniach.

W dniu wczorajszym rozegrano następujące spotkania:

Warszawa

Polonia — Varsovie 2:0 (2:0).

Bramki dla zwycięzców zdobyli Zeichster i Puchlarczy. Sędzia p. Krukowski.

Warszawianka — Gniazdo 6:1 (3:0).

Bramki dla Warszawianki zyskali: Jung 3, Zwierz 1 i Haselbuch. Dla Gniazda J. J. J. J.

Legia — Far — Koebbe 9:0 (2:0).

Bramki zdobyli: Nawrot 4, Pańko 3, Wyppowski i Wólcik pojedynaj.

Legia II — 21 P. P. 6:0.

Kraków

Cracovia — Krowodza 3:2 (1:1)

Wisła — Legia (2:0 5:0).

Bramki dla Wisły zdobyli: Reyman III-ci 5, Reyman I — 4, Żelazny i Czulak

Fatowice:

I. F. C. — 73 p. p. 13:0

06 Ząbże — Śląsk 4:0

Mysłowice — Pogoń 6:2

Odra — Słowa 5:2

Policyjny K. S. — 09 Mysłowice 2:2

Iskra — Amatorzy 3:2.

Poznań:

Warta — Legia 10:2 (4:1)

Pogoń — Cegielski K. S. 5:5 (1:2).

Hokej w kraju.

W dniu wczorajszym rozegrano w Polsce cały szereg spotkań hokejowych a mianowicie:

Warszawa.

A. Z. S. — Legia 10:0.

Drużyna przewaga akademików. Legia miała wyjątkowo słaby dzień.

Sędziował p. Czaplinski.

A. Z. S. II — W. T. L. 3:1.

Gra wina.

Lwów.

I. T. L. — Lechia 5:1.

Lechia stawiała dzielny opór, lecz uległa bardziej rozbudowanemu przeciwnikowi.

Zwazek Gier Sportowych

powstanie w najbliższych dniach w Łodzi.

W Warszawie odbyło się zebranie Polskiego Związku Gier Ruchowych, na którym postanowiono w pierwszym rzędzie przenieść siedzibę Związku z Katowic do Warszawy. Jednocześnie zmieniono nazwę związku która obecnie brzmi: Polski Związek Gier Sportowych.

Wybrano komisję w składzie Żuławski, Chrapowicki, Włoniak, Prażnowska, Zieleniewicz, Elman i Tryppka (Łódź), która ma opracować statut nowego związku.

Nareszcie więc przedsięwzięto pewne kroki, by ruszyć z miejsca związek gier sportowych, którego praca niewątpliwie wyca w najbliższym czasie należyte rezultaty.

Jednocześnie dowiadujemy się, że w związku z powyższem, spodziewać

się należy w najbliższych dniach założenia w Łodzi Okręgowego Związku Gier Sportowych. Prace przygotowawcze w tym kierunku spoczywają w rękach zasłużonego instruktora G. M. C. A. p. Tryppki, który w tym celu zwołuje zebranie tymczasowego komitetu gier sportowych, w skład którego prócz p. Tryppki, wchodzi pp. prof. Chelmiczki, Kwaśniewski i Chmielek (Union).

Zebranie to odbędzie się już w pierwszych dniach przyszłego tygodnia. Fakt ujęcia w ramy organizacyjne gier ruchowych, tak bardzo rozpowszechnionych wśród młodzieży, należy powitać z uznaniem. Niewątpliwie organizatorzy związku ogólnego jak i okręgowych, przystosują swe prace do potrzeb popularności gier nie tylko wśród młodzieży szkolnej, ale i klubowej, która ostatnimi czasy wykazuje duże zainteresowanie dla gier ruchowych.

CASINO

Dziś i dni następnych!

Dzieje upadku rozhisteryzowanych chłopczyń na tle podejranej kawiarenki wielkomińskiej w gigantycznym filmie, stanowiącym sensację Europy p. t.

„GIEŁDA MIŁOŚCI”

Na tle rozgłosnej sztuki wiedeńskiego autora, Feliksa Fischera, p. t. „CAFE ELECTRIC”, która grała była we Wiedniu jednocześnie w 3 teatrach przez dwa lata z rzędu, przy wyprzedanej widowni.
Realizacja i reżyseria GUSTAWA UCICKIEGO.W roli głównej
Polski Valentino

IGO SYM

Trzy powojenne typy kobiece odtwarzają uroczne wiedeńskie

NINA VANNA,
VERA SALVOTTI,
Marlena Dietrich

Powojenna amoralność młodzieży wielkomińskiej i niezdrowa ciekawość na polu erotycznym, wywołuje rozkwit spelunek, w których za pieniądze kupuje się ciało i duszę kobiety.

Ze zgnilizną czasu walczą szlachetnie, drgając prawdą życiową, założenia arcyfilmu p. t.

GIEŁDA MIŁOŚCI

Początek seansów o godz. 4.30 p. p.

Ilustracja muzyczna w wykonaniu orkiestry symfonicznej pod dyr. p. Leona KANTORA.

SPLENDID

NARUTOWICZA 20

Dziś i dni następnych!

Monumentalne dzieło sztuki filmowej

ROMANS
KAPŁANKI WSCHODU
(Grobowiec Maharadży).wg. rozgłosnej powieści JOSE GERMAIN
„La Vestale du Gange”

W rolach głównych:

BERNARD
GOETZKE
Regina THOMAS i George MELCHIOROrkiestra symfoniczna pod kierunkiem
A. CZUDNOWSKIEGO.

Początek seansów o godz. 4.30 pp.

LECZNICA

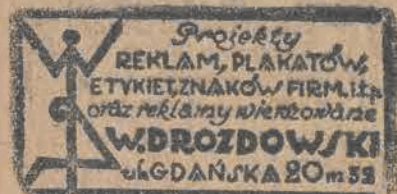
Leczenie specjalistów i gabinet dentystyczny przy Głównym Ryńku.
Piotrkowska 294, tel. 22-89
(przy przystanku tramw. pablanickich, przyjmuje chorych w chorobach wszystkich specjalności od g. 10 rano do 6-jej po poł. Sześciopięć opsy, analizy (mocz, krew, płwocin etc.) operacje operatrki.

Porada 3 złote

Wizyty na miejscu

Zabiegi i operacje od umowy. Kąpiele świetlne. Naświetlanie lampą kwarcową. Reentgen, elektryzacja. Zęby sztuczne, korony złote, platynowe i smalt.

W niedzielę święta do godz. 2 po p.

Instytut de Beaute
ANNA RYDELDiplômée de l'Université de Beauté Paris
Ceglinańska 19, m. 8 Tel. 69-92
Elegnacja skóry i włosów. Specjalne masaż twarzy i ciała. Masaż odżywczy. Usuwanie zmarszczek, brodawek, piegów, wgrów i innych defektów. Usuwanie włosów elektryzacja, elektroterapia „Solux” Przyjmuje od 10-8 wiecz.

ST. BIBERGAL

MONIUSZKI 11. — Tel. 63-22
Choroby skórne i weneryczne elektroterapia.
Przyjmuje od 8-10 i od 5-8 wiecz.Skład apteczny i Perfumeria
M. WOLLMANA,

Zawadzka 12.

Poleca

Perfumy i kosmetyki po cenach konkurencyjnych
Każda z pań zostaje uperf. perf. GEBLAINE A.

GABINETY KOSMETYKI LEKARSKIEJ

D-ra MARJI LEWINSONOWEJ
Ceglinańska 6 m. 3 tel. 43-83Chor. skóry i włosów. Leczenie defektów cery. Specjalne masaż twarzy i ciała. Masaż odżywczy. Usuwanie włosów elektryzacja. Lampy kwarcowa. Elektroterapia „Solux”. Godz. przyjęć od 10-8. Dla pań od 2-4. Nowo utworzony dział chirurgii estetycznej i dział fizykoterapii pod kierownictwem chirurga
Dra Z. LEWINSONA, w godz. przyjęć od 12-2

SZKOŁA TAŃCÓW

Prof. L. Giniśzewskiego, Piotrkowska 108.

Telefon 6-85. Sala Zw. Handlowców. Telefon 6-85

Rozpoczyna z dn. 1-go marca b. r. nowe kursy taneczne
Kółka ściśle zamknięte! Gwarancja wyuczenia zapewniona! Wpisy przyjmuje się codziennie w lekarni Szkoły od godz. 12-3 i od 4-9 wiecz.

Elegancka męska b. elizne

poleca znana fabryka białych

BLUMENFELDA

Zawadzka 15. front 1 p

Przyjmuje się także zamówienia z powierzonego materiału.

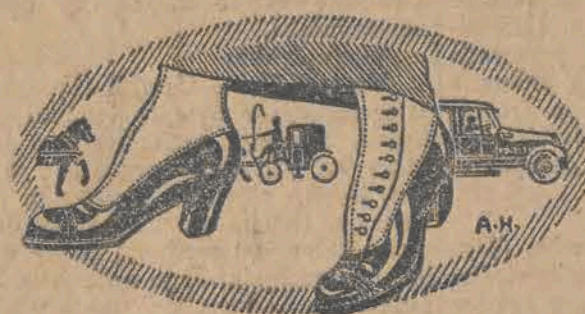
Doktor

L. Prybulski

Zawadzka 12

Telefon 25-34

Choroby skórne i weneryczne i moczopłucne (leczenie światłem) Lampy kwarcowa promieniami Röntgena. Przyjm. od 9-2 i 5-8. Dla pań od 4-6. Oddzielna poczekalnia.

ZAWIADOMIENIE.

Niniejszym podaję do wiadomości Sz. Klienteli, iż z dniem 1 marca r. b.

mój magazyn obuwia został przeniesiony z ul. Konstantynowskiej 12 na ul. Piotrkowską 121, tel. 71-20

Polecając się nadal Sz. Klienteli kreślę się

z poważaniem L. Fulde.

Na składzie wielki wybór najwykwintniejszego obuwia: damskiego, męskiego i dzieciennego.

Ceny umiarkowane!

UWAGA: Odwiedzenie magazynu nie obowiązuje do kupna.

Dr. med.

Lubiech

Ceglinańska 43

Tel. 41-32.

Specjalista chorób skórnych, wenerycznych i moczopłucnych. Naświetlanie lampą kwarcową. Przyjmuje od g. 8 do 10 rano i od 5-8 w.

Dla pań od 3-5

oddzielna poczekalnia.

Lekarz - kontysta

F. Horowicz

Ceglinańska 43

Tel. 41-32.

Przyjmuje w lecznicy przy ul. Piotrkowskiej 294 w dniach od g. 10-12 i 5-7 wiecz.

Przyjeżdżny na sta. nowisku solidny poszukuje pokoju zupełnie niekierującego na chętniej wejście z klatki schodowej. Oferty sub „Przyjeżdżny”

Dr. med.

BRAUN

Północna 23

tel. 40-26

Specjalista chorób skórnych i wenerycznych. Leczenie światłem. (Lampy kwarcowa) Przyjmuje od 9-11 rano i od 5-8 pp.

Dr. HELLER

Choroby skórne i weneryczne

przeprawał się na ul.

Nawrot 2

do 10 r. 1-2 i 4-8 dla pań spec. od 4-5 dla niezmierzonych ceny lecznic.

Doktor
Wolkowyski

Zachodnia 57.

Ceglinańska 19

Choroby skórne i weneryczne

Leczenie lampą kwarcową.

Przyjmuje od 1 do 2-ej i od godz. 4-8.

W niedzielę i święta od 11-1.

Dla pań od godz. 4-5 oddzielna poczekalnia tel. 37-70

2 dolne cerowaczki

do filat potrzebne. Korn. Ceglinańska 60.

Poco spicie na słomie gdy na dogodnych warunkach przy 5 zł. na tydzień dostać możecie materace, otomany, leżanki, tapczany i krzesła, solidnie wykonane u tapicera: P. Wajsa, Łódź, ul. Sienkiewicza Nr. 18. Proszę się przekonać.

27

Oskarżenie z powodu niespokoju rodzinnych sprzedam część domu. Wiadomość, Cukiernia, ul. Przejazd 86

Prenumerata

Redakcja i Administracja, Piotrkowska 48.

Telefony redakcji 27-24, 25-43, 26-44

Telefon administracji 32-14

W Łodzi zł. 4.00 miesięcznie. — Zamiejscowa 5 zł.

miesięcznie. — Zagranica 7 złotych miesięcznie.

Odnoszenie do domów 10 groszy.

Godziny przyjęć redakcji 6-2

po poł. Reklamsów niezamówionych nie zwraca się.

Ogłoszenia:

ZWYCZAJNE: 8 gr za wiersz milimetry (na stronie 10 spacji). W EKSKLUSYWNIE: 40 groszy za wiersz milimetry (na stronie 4 spacji). Zarezerwowane i zastrzeżone teksty 10 zł. Zamówienie o 50 proc. Zagr. o 100 proc. drożej. Za terminowy druk ogłoszeń administracja nie odpowiada. Droższe 10 gr. Poszukaj pracy 5 gr. Najm. 50 gr. Ogłoszenia kolorowe (minimalna wielkość ćwierć strony) 100 procent drożej.